

ROYNI AT FÁÁ STEDGA Á OG L

- Eg vónaði sjálvandi at vera tilnevnd til onkra virðisløn, men eri bilsin yvir triggjar tilnevningar. Hetta er ein góð kensla, og eg bleiv ordiliga glað, tá eg fann út av tí. Tað er deiligt at vita, at fólk fáa nakað burturúr tí eg geri, og kunna brúka tað til okkurt, sigur songkvinnan Lea Kampmann, ið er tilnevnd til virðislønirnar Ársins songvinna, Ársins útgáva og Ársins Bólkur/Einstaklingur.

HALLUR AV RANA

HALLUR@SOSIALURIN.FO

Miðskeiðis í 2015 steig eitt nýtt og lovandi tónleikatalent fram á føroyska tónleikapallinum og vakti ans við sínum melidiøsu lögum, ið hon sjálv hevði smiðað og gjørt orð til. Tað gekk heldur ikki leingi, áðrenn unga sangkvinnan hevði sligið navn sitt fast sum eitt teirra, ið vert var at halda eyga á í framtíðini, og skjótt var Lea Kampmann at hoyra á teimum stóru festivalunum og spælistøðunum kring landið.

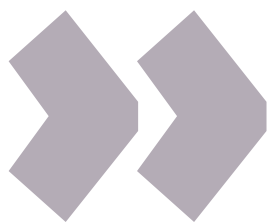
Í fjør lat unga sangvinna sína fyrstu fløgu úr hondum við heitinum Common Blue, og varð hon væl móttikin av lurtarum og um-

mælarum. Ummælararnir hjá Kvørnini mettu, at fyrsta fløgan hjá Lea Kampmann hepnaðist so mikið væl, at tey valdu hana til fimt bestu fløguna, ið varð givin út í 2017, og fyrr í vikuni gjørdist greitt, at Common Blue eisini er í uppskoti til at vinna Ársins útgáva á Faroe Music Awards 2018.

Umframt tað er Lea Kampmann eisini tilnevnd at vinna Ársins songvinna og Ársins bólkur/einstaklingur og kann harvið vinna triggjar tónleikavirðislønir til FMA 2018.

Fyri lurtaran

Tá Sosialurin tosaði við Lea Kampmann eftir, at tilnevningarnar vóru almannakunngjördar fyrr í vikuni, var hon enn eitt sindur bilsin yvir, at hon var tilnevnd til

- Eg vóni bara at mín tónleikur kann røra og røkka fólk. Tað hevði verið stuttligt at komi út um Føroyar við honum, men eg eri eisini ordiliga glað, um eg bara nái nøkur heilt fá fólk

fleiri tónleikavirðislønir.

- Eg vónaði at vera tilnevnd til onkra virðisløn, men eri bilsin yvir triggjar tilnevningar. Hetta er ein góð kensla, og eg bleiv ordiliga glað, tá eg fann út av tí. Tað er deiligt at vita, at fólk fáa nakað burturúr tí eg geri, og kunna brúka tað til okkurt, sigur Lea Kampmann.

Tað er ein dómsnevnd, ið hevur valt hvørjir bólkar og einstaklingar verða tilnevnd til tær ymisku tónleikavirðislønirnar, men vónar unga sangkvinnan, at tilnevningarnar eisini endurspeglar hugsanina hjá vanligum lurtaranum.

- Um so er, at fólk fáa nakað burturúr mínum tónleiki, so boðar tað frá góðum. Tað eri eg ordiliga glað fyri, tí tað er orsøkin til, eg fáist við tónleik. Um fólk ikki fáa nakað burturúr honum, gevur tað lítla meining at geva út, sigur unga sangkvinnan.

Hendingaríkt ár

2017 fer væntandi at standa sterkt í minninum hjá Lea Kampmann sum árið, tá ið hon gav sína fyrstu fløgu út. Talan var um eitt hendingaríkt ár, hóast hon kanska ikki var eins sjónlig á føroyska tónleikapallinum, ið hon hevði verið undanfarnu árin.

- 2017 var eitt hendingaríkt, men kortini rættiliga róligt ár. Hendingaríkt, tí eg gav mína fyrstu fløgu út, og róligt, tí eg trekti meg eitt sindur aftur fyri at miðsavna meg um fløguna. Arbeiðið við henni førði við sær, at eg ikki var eins sjónlig sum áður, tí eg hevði ikki líka nógvar framførslur sum í 2015 og 2016, sigur Lea Kampmann og heldur fram.

- So man kann siga, at 2017 var eitt innanvert ár. Í samband við fløguna, so gjørdi eg nógvar tankar um hana, arbeiðdi aftur og fram, royndi ymisk ting og fekk lagt síðstu hond á hana. Síðan gav eg hana út og tað var fantastiskt

at uppliva alt rundanum tað. Eg spældi fleiri útgávukonsertir og so komu ummælini frá vanligum lurtarum og ummælarum. Alt í alt var 2017 eitt gott og læruríkt ár.

Heima

Frá hon var fimm ár og til hon gjørdist átjan ár búði Lea Kampmann í Keypmannahavn. Sostatt hevur hon livið meginpartin av sínum barna- og ungdómsárum í danska høvuðsstaðnum, men fann kortini vegin aftur til Føroyar, her hon nú búleikast. Og júst hugtakið heim er nakað, ið fyllir nóg í listini hjá ungu songkvinnuni.

- Bæði persónliga og listarliga, so hevur tað verið týðningarmikið hjá mær at venda heim til Føroyar og heim til røturnar. Tað er eisini eitt evni, ið eg havi arbeitt nóg við í tónleikinum og geri tað enn í dag. Eg arbeiði við hesum hugtakinum heim. Tað ávirkar meg nóg at vera splitta millum tveir heimar, sigur Lea Kampmann.

Hóast hon á ein hátt hevur vent allari fráflytingini á høvdið, og er flutt úr Keypmannahavn til Føroyar í einum aldri, tá fleiri av hennara javnaldrum flyta øvugtán veg, so fólir Lea Kampmann, at hon er á rætta stað í løtuni.

- Eg haldi meg føla meg meira heima her, so tað er eitt gott ting. Eg gangi á Musikkskúla Miðnám og dámi tað væl. Her fái eg møguleikan at menna meg í friði og fáa ein pall, ið gevur mær møguleikan at royna ymisk ting. Tónleikaliga er tað inspirerandi at vera í Føroyum. Her er ein rúgva av fólki, ið eru innovativ, meðan tónleikahvørvið er lítið og blomstrandi. Tað er nóg lættari at koma í samband við dugnalig fólk her, og av tí sama, so er vegurin frá hugskoti til veruleika ikki so langur, sigur Lea Kampmann.

Vit eru øll kensluborin

Í samrøðuni gerst skjótt greitt, at sangkvinnan sær stórt virði í at skapa eitt samband millum seg og lurtaran. At tað, ið hon skapar og letur úr hondum, onkursvegna skal kunna brúkast av persóninum í hinum endanum.

- Tað sum eg royni við tónleikinum, er at geva lurtaranum nakað og vakja nakrar tankar hjá honum. Eg ynski at minna fólk

